

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 900/2024
05.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Филип Домазет, адвокат из ..., против туженог Агенције „DUX DOMUS“, ПР ББ, Ниш, чији је пуномоћник Јована Петковић, адвокат из ..., ради утврђења фактичког рада и уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж1 869/23 од 03.11.2023. године, у седници одржаној 05.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Апелационог суда у Нишу Гж1 869/23 од 03.11.2023. године и предмет **ВРАЋА** том суду на поновни поступак.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 674/22 од 16.11.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужилац био у радном односу код туженог у периоду од 14.08.2017. године до 13.04.2018. године на пословима сарадника професионалног управника стамбених зграда. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 15.000,00 динара на име неисплаћене зараде за април 2018. године са законском затезном каматом од 01.06.2018. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да надлежним фондовима ПИО уплати доприносе за обавезно социјално, пензионо, здравствено осигурање и осигурање за случај незапослености по стопи и износима који важе на дан уплате и то за август, септембар и октобар 2017. године на основицу од 20.000,00 динара за сваки месец, за новембар 2017. године на основицу од 25.000,00 динара и за децембар 2017. године, јануар, фебруар и март 2018. године на основицу од 30.000,00 динара за сваки месец. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 179.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Апелациони суд у Нишу је, решењем Гж1 869/23 од 03.11.2023. године, ставом првим изреке, укинуо пресуду Основног суда у Нишу П1 674/22 од 16.11.2022. године и одбацио тужбу тужиоца поднету против туженог. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 94.500,00 динара.

Против решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући побијано решење на основу члана 420. став 6. у вези са чланом 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је закључио да је ревизија тужиоца основана.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан; ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Према образложењу побијаног решења, као тужени означена је Агенција „DUX DOMUS“, са осталим идентификационим подацима као што су ПИБ и адреса седишта, а не ББ као њен власник, а током поступка тужба није уређена иако је иста писана од стране пуномоћника из редова адвоката, па је као странка у овом спору учествовао субјект који нема страначку способност. Као тужена страна морао је бити означен власник, односно оснивач агенције, именом, презименом и осталим подацима неопходним за идентификацију туженог као физичког лица.

Према стању у списима, у тужби је као тужени означен Агенција „DUX DOMUS“, ПР ББ.

Одредбом члана 74. ЗПП, у ставу 1. прописано је да странка у поступку може да буде свако физичко и правно лице.

Према члану 83. став 1 Закона о привредним друштвима, предузетник је пословно способно физичко лице које обавља делатност у циљу остваривања прихода и које је као такво регистровано у складу са Законом о регистрацији.

Чланом 86. став 1. и 2. истог Закона, прописано је да предузетник послује и учествује у правном промету под пословним именом које је регистровано у складу са Законом о регистрацији, а пословно име предузетника обавезно садржи име и презиме предузетника, ознаку „предузетник“ или „ПР“ и место у коме је седиште предузетника.

На основу цитираних одредби, странка у спору пред судом може бити само физичко лице као власник радње, односно као странка мора бити означена радња са назнаком ко је њен оснивач, што је у овом случају и учињено.

Код таквог стања ствари, очигледно је да није имало места одбачају тужбе због непостојања страначке способности на страни туженог.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је укинуо побијано решење уз враћање предмета другостепеном суду на поновни поступак сходном применом одредбе члана 416. став 2. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**